

своїх працях Дудоров О.О. приділяє вивченню практики, аналізує та пропонує власні рішення.

За свою наукову діяльність Дудоров О.О. неодноразово був відзначений нагородами: Почесна грамота Кабінету Міністрів України (2004 рік), Медаль МВС України «За сприяння органам внутрішніх справ України» (2008 рік), відзнака МВС України «За розвиток науки, техніки і освіти» II ступеня (2008 рік), [1,с 6]. У 2012 році він нагороджений державною нагородою, а саме почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України».

Дудоров О.О. є членом редакційної колегії: Вісника Луганського університету внутрішніх справ, Вісник Запорізького юридичного інституту ДДУВС, журналів «Кримінологічні дослідження» та «Влада. Людина. Закон».

Дудоров О.О. підготував близько 10 кандидатів юридичних наук, продовжує плідно працювати у науковій сфері, готувати нові дуплікації, приймати активну участь, що стосується опонування на захисті дисертацій та виступати на наукових форумах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Особистість у науці (бібліографічний нарис)// Влада. Людина. Закон. – 2009. - №1. – ст..4-6.
2. Кафедра кримінального права ЛДУВС ім. Дудоренко [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://kp-1duvs.at.ua/>.
3. Бібліотека[Електронний ресурс]:Режим доступу:<http://ru/scribd/com>

Тітова Тетяна Юріївна

студентка 5 курсу юридичного факультету
ДВНЗ «Національний Гірничий Університет»
Науковий керівник: Лень В.В.
професор, кандидат юридичних наук, доцент

ЗЛОЧИНИ, ВЧИНЕНІ НЕПОВНОЛІТНИМИ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПИТАННЯ

Діти - це окремих прошарок соціуму в Державі.

Діти ще не є повноцінними сформованими особистостями, але й вони можуть також переступати межу правосуддя.

Неповнолітні є майбутніми повноправними членами цього суспільства та, по суті, черговою ланкою у процесі продовження його існування.

Держава має для кожної дитини створити певні гідні умови життя, щоб уникнути та передусім запобігати вчиненню певних проступків й витікаючих злочинів, забезпечити всебічний розвиток особистості.

Держава намагається приілити увагу неповнолітнім. Україна ратифікувала ряд міжнародних договорів, які закріплюють права дитини. З боку міжнародних організацій, світового співтовариства загалом на сьогодні прийнято низку документів міжнародного рівня, положення яких спрямовані на забезпечення досягнення вищезазначених цілей.

Та незважаючи на це, все одно за проступок треба карати.

Кримінальний кодекс(далі-КК) визначає вік,з якого можливе настання кримінальної відповідальності, а також встановлює низку особливостей щодо покарання неповнолітніх

Кримінально-процесуальний кодекс (КПК) також встановлює особливості провадження у справах про злочини неповнолітніх. Зокрема, визначає перелік обставин, що підлягають встановленню :

- характеристика особи неповнолітнього;
- умови його життя та виховання;
- обставини, що негативно впливали на його виховання;
- наявність або відсутність дорослих підмовників та інших осіб, які втягнули неповнолітнього в злочинну діяльність);
- виняткові випадки затримання неповнолітнього та взяття його під варту.

Передбачає і можливість закриття кримінальної справи за злочин невеликої та середньої тяжкості, вчинений неповнолітнім

В останні роки злочинність неповнолітніх усе частіше відрізняється особливою жорстокістю і зухвалістю. Це значною мірою зумовлюється й загальною соціальною ситуацією в країні, коли зростає дефіцит духовності, ефіри засобів масової інформації переповнені сценами жорстокості, несправедливості та ігнорування соціальних норма. Інтернет замінив бібліотеки не завжди корисною інформацією

Низький рівень обізнаності та розуміння суспільства відносно широкомасштабного розвитку групової некорисливої насильницької злочинності неповнолітніх призводить до ще більшого розвитку фізичної жорстокості серед дітей. Йдеться про такі умисні злочини, як убивство (ст. 115-118 КК України, крім убивства з корисливих мотивів), усі види тілесних ушкоджень(ст. 121-125 КК України), побої і мордування (ст. 126 КК України), катування (ст. 127 КК України), погроза вбивством (ст. 129 КК України), зґвалтування та інші статеві злочини (ст. 152-156 КК України), хуліганство (ст. 296 КК України), наруга над могилою (ст. 297 КК України), знищення, руйнування чи псування пам'яток історії або культури (ст. 298 КК України), жорстоке поводження з тваринами (ст. 299 КК України) тощо.

При скоєнні злочину на неповнолітніх впливають такі чинники:

-психічні (здатність самоствердитись)

-психологічні (простежується в злочинах, які скоюються групою неповнолітніх).

Якщо говорити про злочини, скоєні групою осіб, то тут як правило більшість неповнолітніх керується психологічними факторами. В таких злочинах є свої лідери- як правило, це більш старші від основної групи особи, які керують ходом злочину. Більшість неповнолітніх глибоко жалкують про скоєне, розкаються та кажуть, що не хотіли просто відрізнятись від своїх так званих друзів.

Більшість злочинів на «сучасний лад» вчиняються з особливою жорстокістю, знімається на відео та викладається в інтернет. Про ще це свідчить? Передусім про те, що сучасні підлітки мають безперешкодну можливість доступу до інтернету. Якщо звернутись до психологічного аспекту, можна казати про те, що таким чином сучасні неповнолітні мають на меті самоствердитись та в деякій мірі прославитись. Адже просто так би вони не виставляли відео до ютубу або до фейсбуку / Вконтакті.

На нашу думку, саме держава повинна повністю та цілісно проникнути в проблему дитячої та підліткової злочинності. Саме держава повинна розробляти певні законопроекти не по каранню неповнолітніх, а попередженню та профілактиці злочинів. Адже, якщо відкривати певні види секцій або кружків за інтересами неповнолітніх, проводити цікаві та захопливі екскурсії, у неповнолітніх просто не буде часу на скоєння злочинів. Для тих, що скоїли злочин , проводити екскурсії до місць позбавлення воля. Вважаємо, що неповнолітні будуть з радістю прагнути потрапити в среду відбуваючих покарання осіб. Переконані, що це не стане філософією життя неповнолітніх.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кримінальний кодекс України, Верховна Рада України; Закон від 05.04.2001 № 2341-III
2. Кримінально-процесуальний кодекс України, Верховна Рада УРСР; Кодекс України, Закон, Кодекс від 28.12.1960 № 1001-05

РОЗІЛ 2

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Ставнича Альона Сергіївна

курсант 5 курсу

Академії митної служби України

Науковий керівник: Давлатов Ш.Б.

кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОГО ВТІЛЕННЯ НОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

З 19 листопада новий КПК вступив в силу. Законодавці переконували в його відповідності європейським нормам демократії та прогресивності. Вже з перших днів суб'єкти кримінально-процесуальних відносин відчували недосконалість норм, які суперечать нашій правовій системі та вимогам Конституції. Деякі питання, які часто виникають у слідчій та судовій практиці, взагалі не врегульовані нормами нового КПК України. Як досить влучно заявив відомий вчений і спеціаліст у галузі кримінального та кримінально-процесуального права Микола Сірий, творці цього закону фактично «поєднали радянську систему КПК з німецькою, англійською та французькою - без перекладу».

Так, згідно з КПК (ст. 3 ч. 1 п. 5) досудове розслідування – стадія кримінального провадження, яка починається з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Стаття 214 КПК називає приводи до початку кримінального провадження, якими є заяви та повідомлення про кримінальне правопорушення, а також самостійне виявлення слідчим чи прокурором з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення. Тобто таке «нововведення» неминуче призведе до порушення законних прав та інтересів громадян. На мою думку, це може призвести до випадків зловживання правом, коли безліч безпідставних заяв матимуть місце. Наприклад, особа напише заяву на сусіда про те, що він, начебто, вчинив умисне вбивство своєї тещі. Згідно з КПК цієї заяви про злочин буде цілком достатньо для початку кримінального провадження, в т.ч. проведення обшуків, вилучення документів, допиту осіб, у результаті чого лише через деякий час, може, навіть, і тривалий, з'ясується, що особа, про яку йдеться в заяві як про потенційного вбивцю, навіть ніколи не була одруженою. В такому випадку справа буде закриватись, що також може зайняти достатню кількість часу.

Тим більше Єдиний реєстр – це комп'ютерна програма, доступ до якої можливий лише через Інтернет, тому існує можливість його неполадок, що вже і відбувалось за такий короткий період його існування. Таким чином не можна буде